

prošiti svojega vladarja (čujte!), naj bi domovini njihovi dal domorodno pravično vlado. Res je žalostno, da so morali še le kaj takega prositi! Tudi v Avstriji, kjer se enako postopa, imeli bi domoljubi vzroka dovolj klicati: dajte nam modro, Avstrijsko in pravično vlado! To je, kar je nad vsem potrebno in po čemur narodni hrepenijo. Vse gre narazen; v pogubo gremo vsi, ako se kmalu ne popusti puhla in nemoralna vladna sistema. (Dobro! na desni.)

Zabavno berilo.

Kratkočasnice. *)

Sedem laži.

(Pušinci.)

Bila je enkrat ena baba, kera je 'mela tak grubo čer, da joj ne je v celem kraju para bilo, da so joj čuda v ógledi hodili. Baba pa je rekla: ker čee mojo čer dóbiti, more se tak dugo z ménojo spominati, kaj bom jas rekla, da je laž. — Eden gospod mejo je tri hlapce, med temi tremi naj tega mlajšega sta ova dva za norca 'mela. Eden den so pelali tri voze gnoja mimo tiste babe. Vútro je reko starši hlapec: gnes mi pélamo gnoj mimo tiste babe, gnes bomo gučali s tistoj baboj, da babo na laž postavimo, da bo baba rekla: to je laž. — Naj ti mlajši reče: jas bom túdi gučo ž joj. — Zaj reče ti starši hlapec: „dobro jutro bog daj, mati, kaj delate, mati?“ Baba reče: „glavátice plejem.“ Zaj dale ne zna kaj ž joj gučati, da bi baba rekla, kaj je laž. — Za tim prfóra ti srednji hlapec, reče: „dobro jutro bog daj, mati, kaj delate, mati?“ Baba mu reče: glavatice plejem. Zaj on ne zna dale ž joj gučati, da bi baba rekla, da je laž. — Zaj dopéla ti naj mlajši hlapec, on reče: „dobro jutro bog daj, mati, kaj delate, mati?“ Baba mu reče: glavatice plejem. On pa joj reče: mi smo že ga dugo dévet kádi naríbalí. Baba reče: to je prav dobro; a hlapec reče: ne je dobro, da nam je vse splástelo. Baba reče: to je žleht; a hlapec reče: ne je žleht, pa smo ga na živo zvózili, pa je debelo hrástje zraslo. Baba reče: to je dobro; a hlapec reče: ne je dobro, hrastje je vse vutlo bilo. Baba reče: to je žleht; a hlapec reče: ne je žleht, da je puno meda bilo. Baba reče: to je dobro; a hlapec reče: ne je dobro, je médvéd prišo pa je vsega pójo. Baba reče: to je žleht; a hlapec reče: ne je žleht, smo medvéda dobili pa smo devet kadi meda 'ž jega napréšali, a baba reče: to je sakraménska laž! — Te je ti najmlajši hlapec dóbjo čer, či sta ga glih ta starša dva za norca držala.

Mlinar in cesar.

(Sv. Jüri na Ščavnici.)

Enok si je eden mlinar vuna na zid dá napisati: jaz živim brez skrbi. Enok se je cesar mujmo pela pa je vida to napisano, ino da si je mlinara na pre zvati: kak si ti to daš napisati, da brez skrbi živiš, 'da pa jaz ne živim, ka sem cesar, kak bi te ti moga živeti. Mlinar jemi reče: 'da sem bogat pa lahko živim brez skrbi. Cesar jemi veli: da ti brez skrbi živiš, bom ti jaz neke dá ka boš moga mi napraviti. On jemi da pitanja, na kera bo moga za leto dni odgovoriti: Kak doč (= daleč) je v nebesa? Kelko mene ceniš? Kaj si jaz zdaj mislim? Mlinar on je skoz misla ino bia je žalosten pa so ga pitali ka jemi je pa ni štea

*) Iz „narodnih pripovedi iz susjedne Varaždinu Štarske“, zapisal M. Valjavec.

povedati. Zdaj se je že približavalo leto ino on je ne še zna. Jegov brat je bil pri jem za ovčara. Zdaj je reka svojemi brati, kaj bi moga vedeti pa ne ve. Brat jemi je reka: daj ti meni tvoj gvant pa bom jaz ša pred cesarja, ino bom že prav naprava. On pride pred cesarja ino cesar ga pita: kak doč je v nebesa? On jemi reče: Jezus, kda je na križi visa pa je svojemi na desno stran reka: še gnes boš v paradiži z menojo. Te je ali en den samo v nebesa. — Kelko mene ceniš? Jemi reče: Jezus naš bog je bil za trideset srebrnjakov odan, vi pa ste prvi za bogom, vi ste samo devetno dvajsti vredni. — Kaj si jaz zdaj mislim? Vi si mislite, da sem jaz mlinar, ne pa sem, jaz sem jegov brat. — Ino tak ga je še cesar nadarja ino je po tem srečno živea z bratom doma.

Naši dopisi.

V Gorici 31. okt. — Pretekli petek je imel naš telegrafski urad veliko opraviti s — Predélom! Ena sama oseba je dobila 5 telegramov z Dunaja o Predelski železnici, katero je tisti dan minister Chlumetzky državnemu zboru predložil. No, vendar enkrat! — tako je pri nas vsak zaklical, ko je izvedel novico z Dunaja. Vsi smo o tem edinih misli: zdaj, ali nikdar! Samo tista „Bewegung links“ v sporočilu o Chlumetzkyevem govoru nas je osupnila. Bomo videli, kako se Predelska štréna razmotá. — Državni zbor me spominja, da letos enega naših poslancev ni na Dunaji. Namestni svetovalec vitez Winkler ima odpust. Pa ne le to. Resnično je, kar so nekateri časniki oznanili, da se misli poslanstva odpovedati in da je svojim volilcem to že naznanil. Ali „was nanú“? Ljudje, ki jih politika zanima, so si že marsikaterega moža za kandidata postavili. „Glas“ na pr. imenuje g. nadzornika Klodić-a — se vé da — s pristavkom, da ga „vlada“ misli kandidovati (vlada pa je — h...č — si misli naš očka dr. L. v T.). Imenovati sem slišal že tudi druga imena, in sicer (v alfabetičnem redu) ta-le: dr. Abrama, Gorjupa (starejega), dr. Tonkli-a. „Slovenčev“ dopisnik tudi prostega kmeta ne zaničuje. Vse prav, samo treba pomisliti, kaj menijo o tem naši viši in nižji bogovi, naši merodajni politikarji, možje „mirú“ in „sprave“, in kaj misli — „vlada“. Potem — kdo vé? komu je kandidatura Dunajska po volji in komu ne. Včasih po izvolitvi najbolj hrepeni tisti, ki trdi, da ne more kandidate sprejeti; gledé tega in tega je pa spet res, da je noče in ne more sprejeti. Bodi si pa temu, kakor koli, gotovo je, da je Winklerjeva odpoved nekako živejše gibanje vzbudila med našimi Slovenci. *)

Iz Planine na Notranjskem 30. okt. J. M. — Mnogo zakladov ponuja mati narava pridnemu kmetovalcu, katere si on lahko osvoji, ako si jih le na pravi način pridobiti in poiskati zna. Vsaj je že nepozabljivi Vodnik nas Kranjce s toplo besedo k napredku opominjal, rekši:

Kranjc! tvoja zemlja je zdrava,
Za pridne nje lega najprava;
Iše te sreča, um ti je dan,
Najdel jo boš, ako nisi zaspan!

Žalibog pa, da naš kmetič še ni tako izobražen, da bi umel vsa sredstva, kjer mu jih narava ponuja, prav vpotrebljevati, ter kmetijstvo na višo stopinjo povzdigniti. Mnogo, mnogo bi se še moralo naše kmetijstvo

*) Zdaj, zdaj se bode pokazalo, ali je tista „sprava“ med starimi in mladimi, o kateri se je na Goriškem zadnji čas toliko pisalo, kaj več kakor le sprava — na papirji?

Vred.